

ИВАН ВАЗОВ
ПЛАЧИ-ОРЕХЧЕ

chitanka.info

Плачи-орехче^[1]. Колко плач
и сълзи там под твоите клони,
кога по хладен утрин здрач
млад пътник тръгвал път да гони
към други, чужди небосклони!

Аз спомням пак със трепет нов
и мойта с моите раздяла —
какви сълзи, каква любов
излени там и мъка цяла!
И виждам майка преbledняла,

и ликът бащин наскърбен,
и сминовата китка злата,
благословиите въз мен,
изврели топли из душата
със топли сълзи по лицата.

Пръхти натварения кон.
На път! От ближната дъбрава
изпращам сетний си поклон
на всичко, що любих тогава,
и чух как майка зарива!

[1] Плачи-орехче се наричаше усамотеният, на запад от Сопот, на къра, орех, до който домашните, по стар обичай, изпращаха пътника, който отиваше за дълго на печалба във Влашко. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.